शुक्लाङ्गेतौ शुक्लौ राजनि० । [स्त्री ङीप् ।

महाशूद्र पु०कर्म०। १आभीरे (आहीर) जातिभेदे २तत्कन्यां

महाश्मशान न० कर्म० । काश्याम् समूलकर्मसहितसर्वजो वानां पुनरुत्पादनाय नाशाधारत्वात् तस्यास्तथात्वम् ।

महाश्यामा स्त्री कर्म० । १श्यामालतायां रत्नमा० । २शिंशपाभेदे राजनि० ।

महाश्वर्णिका स्त्री कर्म० । (शुक्लकुड़ी) क्षुपभेदे राजनि०

महाश्वेता स्त्री कर्म० । १सरस्वत्याम् त्रिका० २कृष्णभूमिकुष्माण्डे च अमरः ।

महाष्टमी स्त्री कर्म० । "आश्विने शुक्लपक्षस्य भवेद् या तिथिरष्टमी । महाष्टमीति सा प्रोक्ता" इत्युक्तायामाश्विनशुक्लाष्टम्याम् । [राजनि० ।

महासर्ज पु० कर्म० । १असनवृक्षे २धनसवृक्षे च (काठाल)

महासह पु० कर्म० ।१पुष्यप्रधाने कुजवृक्षे राजनि०।२माषपर्ण्याम् स्त्री ३अश्वानवृक्षे च स्त्री अमरः।४अतिक्षमे त्रि०

महासान्तपन न०। कर्म०। सप्ताहसाध्ये कृच्छ्रे व्रतभेदे।

महासार पु० महान् सारोऽस्य । दुष्कदिरे राजनि० ।

महासिंह पु० नित्यक० । १नरभे राजनि० २वृहत्सिंहे च

महासुगन्धा स्त्री सुष्ठु गन्धोऽहिंसा वाऽस्याः कर्म० । १गन्धनाकुल्याम् राजनि० २अतिसुगन्धयुक्ते त्रि० ।

महासेन पु० महती सेनाऽस्य । १कार्त्तिकेये अमरः । २वृहत्सेनाधिपतौ च ।

महास्कन्धा स्त्री महान् स्कन्धोऽस्याः । जम्बूवृक्षे राजनि०।

महाहास पु० कर्म० । अट्टहासे उच्चैर्हासे शब्दर० ।

महाहिगन्धा पु० अहेर्गन्धो हिंसा यस्मात् अहिगन्धो नकुलः समस्तेनास्यस्य कच् कर्म० । गन्धनाकुल्याम् राजनि० । [२अतिखर्वे त्रि०

महाह्वा स्त्री कर्म०। १कपिकच्छ्वाम् (आलकुशी) शब्दमा०

मह(ही) स्त्री मह-इन् वा ङीप् ।१पृथिव्याम् । ङीबन्तस्तु मालवदेशस्थे २नदीभेदेऽपि ।

महिका स्त्री महते मह-कुन् । हिमे अमरः ।

महिमन् पु० महतो भावः इमनिच् डित्त्वेन टिलोपः ; १महत्त्वे २ऐश्वरैश्वर्य्यभेदे हेमच०। [२अर्कवृक्षे च ।

म(मि)हिर पु० मह-(मिह-)वा किरच् ।१सूर्य्ये त्रिका०।

महिला स्त्री मह-इलच् ।१योषिति अमरः ।२प्रियङ्गुलतायां ३रेणुकागन्धद्रव्ये राजनि० ४मत्तायां स्त्रियाञ्च शब्दर० । एलच् । महेलापि योषिति शब्दर० ।

महिष उ०स्त्री० मह-इषच् । १खनामख्याते पशुभेदे, स्त्रियां ङीष् । २महिषासुरे च ।३लताभिषेकायां राज्ञां स्त्रियां ४सैरिस्त्र्याम् ५कोषधिभेदे च स्त्री मेदि० ङीष् । ६व्यभिचारिण्यां स्त्रियां माहिषिकशब्दे दृश्यम् ।

महिषध्वज पु० महिषो ध्वजः चिह्नं वाहनत्वेनास्य । १यमे २जिनभेदे च हेमच० महिषवाहनादयोऽस्यत्र ।

महिषमर्दिनी स्त्री महिषं महिषासुरं मृद्नाति मृद्-णिनि ङीष् ६त० । दुर्गाभेदे । [क तत्रैव ।

महिषाक्ष पु० महिषस्याक्षीव अक्ष्यस्मा० । गुग्गुलुभेदे । आर्षे

महिषासुर पु० रम्भासुरेण महिष्यामुत्पादिते असुरभेदे ।

महिषासुरसम्भव पु० महिषासुरोत्पत्तिमेदसः सम्भवति सम्+भू-अच् । भूमिजगुग्गुलौ राजनि० । [यमे अमरः ।

महीक्षित् पु० महीं क्षयते ईष्टे क्षि-ऐश्वर्ये क्विप् तुक् च ।

महीज न०मह्या जायते जन-ड । १आर्द्रके राजनि० । २मरुत्वपहे ३नरकासुरे च पु०४क्षीतायां स्त्री । [धरोऽस्यत्र ।

महीध्र पु०महीं धारयति धृ-क । पर्वते अमरः । अच् । मही-

महीप्राचीर न० मह्याः प्राचीरमिवावरकत्वात् । षष्ठ्यां त्रिका० । [कप् । १पर्वते २भूमिपाले च ।

महीभृत् पु० महीं बिभर्त्ति धारयति पालयति वा भृ-

महीयस् त्रि० अतिशयेन महान् महत्+ईयसुन् टिलोपः । अतिमहति "महतो महीयान्" श्रुतिः ।

महीयमान त्रि० महीयते मही+कण्ड्वा० यक्-शानच् । १पूज्ये २श्रेष्ठे च "महीयमाना भवताऽतिमात्रम्" भट्टिः ।

महीरुह पु० मह्यां रोहति रुह-क ।१वृक्षे अमरः २शाकवृक्षे राजनि० ।

महीलता स्त्री मह्या लतेव । (कँचो) किङ्गुलुके अमरः ।

महेच्छ त्रि० महती इच्छा यस्य । महाशये अमरः ।

महेन्द्र पु० महान् इन्द्रः इन्द्रस्यापि नियन्तृत्वात् । १परमेश्वरे २महैश्वर्य्यवति इन्द्रे ३जम्बुद्वीपस्थपर्वतभेदे च मेदि०

महेन्द्रकदली स्त्री महेन्द्रप्रिया तद्वर्या वा कदली । कदलीभेदे राजनि० । [द्वयोऽस्यत्र राजनि० ।

महेन्द्रपुरी स्त्री ६त० । अमरावत्याम् । महेन्द्रनगर्यां-

महेन्द्रवारुणी स्त्री महेन्द्रश्च वरुणश्च तयोरियं प्रियत्वात् अण् देवताद्वन्द्वे उत्तरपदवृद्धिः कर्म० । (बड़ुमाकाव) लताभेदे राजनि० । [अमरः ।

महेरणा स्त्री मह्यं गजोत्सवमीरयति ल्यु । गजक्रीडायां

महेश पु० कर्म० । शिवे । महेश्वरोऽस्यत्र "महेश्वरस्त्र्यम्बक एव नागरः" इति रुद्रः ।

महेशबन्धु पु० ६त० । बिल्ववृक्षे शब्दच० ।